

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.

a kir. tábla átellenében, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

* kiadóhivatal vesz föl.

Városok kongresszusa.

Pécs, 1900. május 28.

Ma ül össze a vidéki városok küldötteinek első kongresszusa Győrött. Az első gyűlés, melyen az ország nagy kommunális képviselői által a maguk ügyeiről tanácskoznak és előtérbe helyezik azt a végtelenül fontos szerepet, melyet a városok betöltenek az állam életében.

Elismerés illeti Győrt, hogy alkalmat adott e tanácskozás megtartására és hogy megindítja ezzel a nyilvános tárgyalását azon óriási horderejű kérdéseknek, melyekről évtized óta oly sokat ír a vidéki sajtó, melyekről oly sokat irtunk mi is, hangsúlyozva mindig, hogy ezeket a kérdéseket nem lehet eltemetni, hogy a kormányok, a törvényhozás minden közönyössége dacára is, a városok elő fognak állani a maguk értékes hivatásának követelményeivel és igényeivel és hogy ezeket a követeléseket, ezeket az igényeket az államnak végre is be kell váltania, első sorban és mindenekelőtt állami érdekből.

Nem maradt hatástalan már a vidéki sajtó folytonos és következetes küzdése sem. Hatott ez legalább annyit, hogy a törvényhozás és a kormány kezdték észrevenni az ország emporiumait. Hogy kezdtek gondolkodni a magyar városok igazságairól és kezdtek azokról egyelőre —

beszélni. Mert hiába, már ez is nagy haladás. Egészen az utolsó időkig egyáltalán szóba sem jöttek a vidéki központok valamely helyes vonatkozásban. Egyszerűen csak ezt a két fogalmat ismerték: a főváros és a vidék. A két fogalom között nem volt még csak egy gondolatjel sem. Annál kevésbé egy gondolat.

Jöttek-mentek a kormányok, a belügyminiszterek és nem törődtek többet a magyar városokkal, mint akár a legutolsó faluval. Küldték a rendeleteket és az adókirovásokat, annyi volt az egész. Persze az adóból minél több jut a városokra. Ezt a megkülönböztetést nem sajnálják tőlünk. Nagyon jellemző ez. A városban magasabbak bizonyos közvetlen adótételek, a közvetett adók mind magasabbak, aztán az italmérési és egyéb illetékek, díjak, mind, mind. Ez a városok előnye. Meg aztán az, hogy agyon terhelik őket állami funkciókkal, amelyek ellátása százazrekbe kerül.

Végre is fogytán van már a városok türelme. Az igaz, hogy még inkább fogytán van a pénzük. Nem győzik a dicsőséget, hogy ők különbek a faluknál és hogy ezt a különbséget elviselhetetlen módon meg kell fizetni. Tiltakozni kezdenek valahára a városok, mert tudják, hogy ez joguk és kötelességük. És mert azt hiszik, hogy nem is hiába emelnek tán szót. Hiszen maguk a kormány tagjai is

elismerték utóbb ismételve, hogy az államnak kötelességei vannak a városokkal szemben és hogy nem lehet tovább büntetlenül elhanyagolni a nagy vidéki központokat, melyeknek az állami életben épp oly fontos, sőt összevéve fontosabb hivatásuk van, mint az egyetlen fővárosnak.

A városok győri tanácskozásán erőteljes kifejezésre fog jutni ez az álláspont és az igazságok egész sorozatát állítja előtérbe már maga a tárgysorozat, mely igen tartalmas és kimerítő. Különös súlyt helyeztek a gyűlés előkészítői a városok közgazdasági hivatására is és a kérdések, miket e részben a győri kamara titkára ad elő, minden várost egyaránt érdekelnek. Minden várost, amely nem akarja magát átengedni védelem nélkül az anyagi elpusztulásnak és amely a népet nem akarja az éhségbe és a nihilizmusba kergetni.

Természetesen csak úgy lesz a győri gyűlés igazán eredményes, ha ott nem az udvariasságra és a kellemes formákra fektetik a főszólyt az igazságok elmondásánál. Teljesen ki kell ott fejezni az igazságokat és leplezetlenül és a hatás nem maradhat el. Utoljára is, ha a kormánynak az volna is a szándéka, hogy ismét és örökké szép muzsikaszóval, üres ígéretekkel és frázisokkal fizessék ki a magyar városokat, kellő, önrzertes föllépéssel szemben százszor is meg fogják gondolni Széll urék: hogy

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Hozzád.

Midőn eljő az éj
Hűvös szellőjével
Édes álom ölében:
»Képeddel alszom el.«

Midőn a nap felkel,
Óh én, mert szeretlek,
Tündérszép álmokból,
»Képeddel ébredek!«

Ha reád tekintek
S te szives mosolyt adsz,
Mit akkor érezek:
»Kimondhatatlan az!«

Ha a sors jégkeze
Messze fiz töletek,
Fájón bár, de édes,
»Mit érted szenvedek!«

Unatyinszky Leona.

A baba tollasodik.

De kedves olvasóm, ne feledje a mit én elmondok. Bébé nem akarja önt elhagyni; nem akar meghalni a szegény kis teremtes s ha bizonyítékot kíván, nézzem rá, látja, hogy mosolyog!

Szomoru, halvány mosoly, mely hasonlít a két felhő közül kikandikáló téli napnak sugarához. Inkább sejtéd, mint látod; de szivedet felvidítani van hatalma. A fátyol kezd foszladozni; ő lát, ő hall, ő tudja, hogy kis apukája mellette van, gyermeked vissza van adva! Tekintete már tisztább. Hívjad csak édesdeden . . .

Megfordulna, de még nem tud, hanem válaszul újraéledő kicsiny kezei megremegnek s rángatják a takarót.

Várj még egy kicsit szegény türelmetlen szülő s holnap, ha majd felébred, e szóval fog fogadni: »apám!« Meglátod mily jól fog esni ez a sóhajnak beillő szó, ez az első érthető jele az újraéledésnek. Szinte azt hiszed, hogy gyermeked most újra született.

Még kell szenvedned, lesz még baj; az üterek még nem csillapodnak le mindjárt, de most már válladra hajthatja fejcsékjét, karjaidba meglapul; már tud panaszkodni, kérheti enyhítendő csókjaidat, vigaszodat, végre egyesítve lesztek újra s neked az lesz a hited, hogy térdeiden szenvedve fájdalma nem olyan nagy.

Kezedben fogod kacsóit tartani s ha távozni akarsz, néz rád s ujjaidat szorongatja. Mennyi kifejezés e kézszorításban! Kedves uram, emlékszel e rá?!

Apukám, maradj mellettem; te segítsz szenvedésemet elviselni, ha magam vagyok félek a bibitől; szoríts jól magadhoz, akkor nem fáj ugy.

Segítségedet kéri s mily öröm, hogy

megadhatod! Mi az, hogy ez az újszülött kedvesebb neked az elsőnél. A lábbadozóval, hogy úgy mondjam, új gyermeked van.

Új meglepetések, új örömeik, új kívánságok jönnek sorba, a mint mind jobban gyógyul. De a mi a legmeghatóbb és legkedvesebb, az a még mindig szenvedő gyermek gyengéd bizelgése, elhagyatottságának érzete, mely oly nyilvánvaló; gyengesége, mely mindenben rád utalja. Soha életében nem örült annyira, ha mellette voltál, mint most, sohasem bujt oly szívesen házi köntösöd redőibe, sohasem hallgatta oly áhitattal meséidet; sohasem mosolygott oly vidáman tréfáidon, mint most!

Nemde, úgy hiszed, sohasem volt ily kedves; vagy a veszély közlégése megtanított rá, hogy gyengédsége nyilvánításának több értéket tulajdonítsál s te annál többre becsülöd most minden szavát, mert majdnem elvesztetted őt.

A kis emberke saját lábcskáján áll. Őti a dobot, csenget, lovagol. Ki a buvóhelyekről madarak s énekeljetelek; nap süsd be ragyogva játékait, a kis király újra született, éljen a király!

S ön kis felség, jöjjön csókolja meg apukáját! Igazán csodálatos. Ez idő majdnem kedves lesz neked. — Szüntelenül beszél róla, magad elé idézed a sötét napokat, mint szüldöttek társait s visszaemlékezve az elmúlt veszélyre, csak növeled a jelen boldogságát.

Emlékszel e arra a napra, mikor oly nagyon rosszul volt? Visszaemlékszel-e még üres tekintetűre, sovány karocskáira s halvány ajkaira?

vissza merjék-e utasítani, amit megokoltan és jogosan követelnek Magyarország városai, amit tehát megokoltan és jogosan követel maga Magyarország, melynek Széll Kálmán és a minisztertanácsai nem lehetnek urai, csak szolgálói.

Aztán a városok választott országgyűlési képviselői is tán észreveszik magukat a győri gyűlés hatása alatt, hogy legnagyobb részben nyomoruságosan töltötték be eddig szerepeiket, mikor pusztán és egyedül apró, értéktelen pártfegyelmertással pocskolták el a tisztelt Házban az idejüket és sohasem gondoltak komolyan a kötelesség teljesítésére, melylyel választóiknak és városaiknak tartoznak. A városoknak, melyek a maguk összességében oly tekintélyes képviselő csoportot küldenek a képviselőházba, hogy már cupán ezen a réven, a kortestekintet révén is igényt tarthatnak érdekeik helyes és erélyes képviselésére, főleg, mikor ezek az érdekek teljesen találkoznak az ország közérdekével, mert a magyar városok maga az ország.

Ismételjük, hogy emlegetik és szavalják már ezt az igazságot a miniszterek is, de az a baj, hogy még mindig csak szavalják és semmit sem tesznek a városokért és azok fejlődéséért. Remélhetőleg meg fog ez változni a győri tanácskozással. Az első gyűléssel, melyen az ország nagy közösségei a maguk ügyeit teszik szóvá. De csak úgy teljesülhet ez a reménység, ha a városok küldöttei teljes önérzéssel lépnek föl és ha nem a kormány tetszését keresik, hanem az igazságot.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátraleköiket mielőbb beküldeni.

S a reggelre, mikor az orvos, meleg biztató kézsorítással távozott tőlünk?

Csak a bété nem emlékszik semmire. Nem érez semmit, csak mérhetetlen vágyat érői visszazérésére, csak kitölteni beesett orcáskáit s visszanyerni lelogyott izmait.

— Édes papa, még nem megyünk ebédelni?

— Igaz kis fiam, majd ha a nap leszállt, várj egy kicsit.

— Mond apuskám, soká kell várunk még?

— Husz percet te kis nagyétkü.

— Husz, ez sok, ugy-e? Ha husz szellet megennének, ugy-e az sok lenne? S aztán még krumplit is hozzá, aztán főzeléket és levest és lepényt és . . . ugy-e még mindig 25 perc? Mond papa (száj tele van) — ha a marhahus jó mártással . . .

— És aztán?

— És aztán egy egész ökör több ugy-e mint a mennyi a tában van? Mért nem hozák ide az egészet? Én magam megenném az egészet, de kenyérről s aztán még babot és — és —

Nem tud jól lakni s oly kedves látni arcán a boldogságot, hogy van mivel foglalkoztatni a szájacskáját. Szemei ragyogtak, arcocskái kipirultak, lehetetlen elmondani, mi mindent tömött szájacskájába, annyira el van foglalva, hogy nem is tud nevetni tele szájacskájával.

A dessertnél heve csökkent, tekintete már unott, ujjai lecsendesedtek s szemei minduntalan becsukódnak.

Kis mamuskám, én lefeküdném — mondá szemeit dörzsölgetve.

A bété tollasodik.

Vármegyei rendkívüli közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. május 28.

Rendkívüli közgyűlést tartott ma Baranyavármegye törvényhatósági bizottsága. A közgyűlésnek mindössze öt tárgya volt, melyek előkészítése végett a megyei állandó választmány is ma tartott ülést.

A megyei állandó választmány ülése délelőtt 9 órakor kezdődött a vármegyei házában. Az ülésen báró Fejérváry Imre dr. elnökölt s résztvettek: Tormay Károly alispán, Koszits Kamill főjegyző, Nagy Jenő tiszti főügyész, Jesszenszky Lajos árvaszéki elnök, Hinka László, Stajevits János, Koszits Ákos tiszti ügyész, Gyenes Klétus főszámvevő, Darázszy Ödön, id. Jesszenszky Ferenc, Vaniss Sándor főszolgabíró, Darócy Aladár dr. és Driess Lajos.

Az előkészítendő közgyűlési tárgysorozat első pontja a gyámpénztár múlt évi számadásainak és mérlegének megvizsgálásáról szóló jelentés volt. A jelentés szerint a számadások megfelelőeknek és a mérleg helyesnek találtatott s így a felmentvény a pénztárosnak és ellenőrnek megadható.

Stajevits János szólalt fel e tárgynál és ismét azt hangoztatta, a mit már gyakrabban, hogy a pénztár követeléseiről szóló kötvények megvizsgálatnak-e, hogy vajjon a követelések biztosítására lekötött ingatlanok kellő biztosítékot nyújtanak-e? Mért ugyis elég kétes és elveszett, behajthatatlan követelést irtak már le a gyámpénztári törzsvagyonból s majd egyszer elfogy teljesen a törzsvagyon, ha még mindig akadnak biztosítatlan követelések.

Jesszenszky Lajos árvaszéki elnök előadja, hogy a vizsgálatot ő maga személyesen teljesítette s minden ingatlan becsüs levelét megszerzte is így a biztosítékul lekötött ingatlanok becsértéke mindenütt határozottan meg van állapítva. Egyébként legcélszerűbbnek tartaná, ha azt javasolná a választmány a közgyűlésnek, hogy egy bizottságot küldjön ki a vizsgálat megejtése végett, mert az árvaszék, mint kölcsönadó, saját magának bírása nem lehet.

Tormay Károly alispán kijelenti, hogy mindent megtettek mindenféle követelés biztosítása iránt s a bizottság kiküldését feleslegesnek tartja.

Stajevits János a kétrendbeli felvilágosítást megnyugtatónak találja és a bizottság kiküldését nem kéri, annál kevésbé, mert teljes bizalma van az árvaszékben és annak ügybuzgó elnökében.

A választmány erre elhatározta, hogy a pénztárvizsgálatról szóló jelentés tudomásulvételét és a felmentvény megadását fogja javasolni a közgyűlésnek.

A sásdi kir. járásbírói fogház építése céljából a megye közgyűlése nemrég elhatározta, hogy Sasdon a járásbírói fogház mellett kertet, a mely a megye tulajdonát képezi s a főszolgabíró használatában áll, adja el a kincstárnak méltányos árért. Az alispán megbízatván a telek felbecsültetésével, jelenti, hogy a sásdi előjáróság a 405 □ öl telket 4000 koronára becsülte; de e becsült ő túl magasnak tartja s kéri, hogy 2000 korona méltányos árban köthesse meg az adásvételi szerződést a kincstárral.

Hinka László helyesli ezt s hivatkozik arra, hogy mikor a pécs-budaikülvárosi pályaudvart építették, egy örház céljaira a megyés püspök telkéből 520 □ ölre volt szükség s négyzögölenként csak 2 koronát adott érte a kincstár. Bizony nem hiszi, hogy most is még 2000 koronát is kapjon a megye a telkéért, a mi ha megtörténik, csak gratulálai lehet a megyének és köszönetet mondani az alispánnak. Különböznél pedig hivatkozik arra is, hogy a kert jelenleg a főbíró használatában áll, tehát a főbíró az eladási ár kamataival kárpótolandó a kert helyett.

A választmány elhatározta erre, hogy a szerződésnek 2000 korona vételárban leendő

megkötésére és a főbírónak a kamatokkal kárpótlására kér felhatalmazást a közgyűléstől.

Palé község egy községi erdőterületet az urbéresekre akar átíratni, azon az alapon, hogy az erdőt huszonöt gazda vette meg annak idején s a telekkönyvezés véletlenül történt a politikai község javára. S bár az állandó választmány hangulata arra mutat, hogy bírói uton az urbéreses meg is nyerik keresetüket, még se határozták az átírási szerződés jóváhagyását javasolni a közgyűlés előtt, mert az urbéreses tulajdonjoga nincs határozottan beigazolva s azt bírói uton kell megállapítani.

Végül jóváhagyandónak javasolta a választmány Siklós község ama határozatát, hogy a »Pelikán«-vendéglő újjáépítésére 70 ezer koronát fordít a regálékötvényeiből, mégis azal a kikötéssel, hogy ez az összeg a törzsvagyonnak visszatérítendő.

Ezzel az állandó választmány ülése féltíz óra után öt perccel véget ért.

A délelőtt 11 órakor báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklété alatt tartott rendkívüli közgyűlésre mintegy negyven bizottsági tag gyűlt össze.

A közgyűlés első tárgya volt a belügyminiszter leirata a folyó évi házipénztári költségvetés tárgyában.

A miniszter jóváhagyta az állami pótvadalmazás terhére a pécsváradai járási főszolgabíró mellé 2 korona napidíjjal egy díjnoki állás szervezését; továbbá 2000 korona fizetés és 490 kor. lakbérrel egy árvaszéki alszámvevői állásnak és 1200 kor. fizetés s 420 kor. lakbérrel egy gyámi segédkönyvvivői állásnak a rendszeresítését. De a 2000 kor. fizetés és 490 kor. lakbérrel rendszeresíteni kért alleveitarnoki állás helyett egy 1600 kor. fizetés és 400 kor. lakbérrel javadalmazott irattárnoki állás rendszeresítését engedélyezte. Végül a 2 irnoki és 1 hivatali szolgálai állás szervezését nem engedélyezte, mert azok fedezésére ez évben már nem adhat pótvadalmazást.

A költségvetést a miniszter 310,480 kor. 60 fillér kiadásával és 310,622 kor. 40 fillér fedezettel hagyta jóvá s erre összesen 216,750 kor. állami pótvadalmazást rendelt.

E szerint a költségvetés 141 kor. 80 fillér felesleggel záródnék, de ez tollhibából állt elő, mivel egy tétel úgy összegeztetett, hogy ott 3000 korona hiány van. Ez a kiadás pedig fennáll s ennyivel több a költségvetés deficitje, nemhogy felesleg maradna.

A közgyűlés a miniszter leiratát tudomásul vette, de e részre vonatkozólag a költségvetést helyesbített jóváhagyás céljából újból felküldik a miniszterhez.

Az állandó választmány javaslatait a közgyűlés a központi, gyámpénztárra, a sásdi járásbírói fogházra és a siklói »Pelikán«-vendéglő építésére vonatkozólag — a hogyan fentebb megírtuk, úgy — változatlanul elfogadta; egyedül Palé község erdőügyének iratait küldték vissza — Jagits József, Simonffy János és Tormay Károly alispán felszólalásai után — a községi előjárósághoz, hogy megállapíttassék, miszerint 1852. óta ki birtokolta az erdőt, mert ha a tolytonos birtoklás alapján az urbéreses nézve ugyis elbirtoklás állt be a tulajdonjog kérdésében, akkor az átíratás jóváhagyásával felesleges pórtól szabadul meg a község.

Több tárgy nem lévén, a főispán a jegyzőkönyv hitelesítésére Tormay Károly alispán elnöklété alatt Nagy Jenő tiszti főügyészt, Sey Lászlót és Simonffy Jánost küldte ki s a közgyűlés féltizenkettő előtt öt perccel végetért.

H i r e k.

Pécs, 1900. május 28.

A mai napfogyatkozás.

Hosszu idő mulva ma délután volt része Európának a teljes napfogyatkozás nagyszerű tüneményében, melyre érthető érdeklődéssel

várt a csillagászokon kívül a nép legszélesebb rétege.

A fogyatkozás európai zónája 75 kilométer, mely Orvaunál, Oportótól délre fekvő kis portugáli helységnél kezdődött és az ibériai félszigeten végig, Alicante helységnél végződött. Elenyésző részecskéje ez csak a hold árnyék-utjának, mely e napon a föld felszínére esett. Ez a csendes-óceán mexikói partjánál kezdődött a keleti hosszúság 243, az északi szélesség 17.43 fokán és az Egyesült Államok délkeleti részén, az Atlanti-óceánon, Portugálián és Spanyolországon, Algiron és Tripoliszon húzódtott végig, míg a Nilus forrásvidékén a keleti hosszúság 31.49, az északi szélesség 25.8 fokán ismét elvált a föld felszínéről. A fogyatkozás megfigyelésének legkedvezőbb pontjai az Egyesült Államok, Portugália, Spanyolország és Algir területre estek. A teljes fogyatkozás leghosszabb tartama csupán 2 percet és 11 másodpercet tett ki s ez a hely az óceánra esett, Portugáliában már csak 95, Spanyolországban 83, Algirban 70 másodpercig tartott, tehát igen rövid ideig. A teljes fogyatkozás zónájától északkeletre és délnyugatra csak részleges volt az és pedig $\frac{9}{10}$ — $\frac{7}{10}$, Németországban $\frac{7}{10}$ — $\frac{6}{10}$, nálunk $\frac{6}{10}$ részét fődte el a nap korongjának a holdárny. A világosság szembetűnő csökkenést szenvedett a fogyatkozás miatt. Ritka látvány volt a sárlóelaku nap, a mit azonban messze fölülmult a teljes fogyatkozás zónáján látható korona a napnak sugárkoszorúja, mely a láthatárt sajátságos fényben borította. Ezt a látványt régebből még élő szemtanúk oly élénken festették, hogy nagyon is érthető, ha a mai olcsó és kényelmes utazást felhasználva, sereggenként tulultak az érdeklődők Spanyolországba, Portugáliába, hogy saját szemükkel lássák a ritka tüneményt.

De tudományos expedíció is indult, melynek különös célja volt a korona megvizsgálása. Ez a titokzatos jelenség abban a pillanatban kezdődött, a melyben a teljes fogyatkozás beállt és megszűnt abban a pillanatban, a mint az első sugár kitört ismét a napból. Az egész tüneményt mintha varázsütések vezényelték volna. Érthető, hogy nagy érdeklődéssel kísérték a csillagászok.

Annyit már megállapítottak, hogy a nap a korona lényege a nap légköréből áll és hogy százezer mérőlényire van a nap testétől. Szabad szemmel látható része kevés és pamatalaku sugarakat mutat, sőt az üstökös farkához hasonló kiszögellése is van egyszer más-szor. A spektroskopon át nézve fehér vonalakat látunk a koronában, ami arra mutat, hogy gáz is van alkotórészei között; ezt az ismeretlen gázt coronium-nak nevezte el a tudósok könyve. Mozgást eddig még nem észleltek a koronán.

A greenwichi csillagda küldöttsége fényképfelvételeket csinált a fogyatkozásról Óvárbán. Körülbelül 95 másodpercben 15—15 felvételt kaptak. A korona spectrumáról is csináltak felvételt. Nagy figyelemmel vizsgálták a nap környékét.

Nálunk 4 óra 10 perckor kezdődött és 6 óra 5 perckor végződött a részleges fogyatkozás. A napnak majdnem 7 tizedrésze volt elfödve.

Az idő maga is kedvező volt, különösen a naptogyatkozás kezdetén. *Félőtkor oly tisztán kivethető volt a nap korongjának alsó részén kezdődő fogyatkozás*, hogy laikus emberek is nem csak holmi koronás üvegen át, de szabad szemmel is láthattak, amint a nap alsó része bevágódott és úgy mutatkozott, mint egy jókora félhold. A fogyatkozás kezdetben a közepén volt nagyobb, a két szélén csak később erősödött a bevágódás, míg lassankint csak a nap fele látszott. Ezután már gyorsabban fogyott a nap s a holdnegyedhez hasonlítva hat órakor egy jókora kiflihez hasonlított. Hat óra után kezdte visszanyerni rendes alakját s az egész korong vérvörös fényben hunyt le a hegyek mögé.

Napirend 1900. május 29-én.

Naptár: kedd, május 29. — Róm. kath.: Maxim. — Prot.: Maxim. — Görög-kel.: (máj. 16.) Izidor. — Zsidó: Sivan 1. — Nap kél 4 óra 12 perckor; nyugszik 7 óra 43 perckor. — Hold kél éjjel 3 óra 40 perckor; nyugszik délután 4 óra 10 perckor. Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz és meleg idő várható.

— **(A Pécsi Dalárda közgyűlése.)** A Pécsi Dalárda a múlt hóban megtartott közgyűlését a pénztáros halálával beállott látszólagos zavarok miatt a zárszámadást s költségvetést illetően elnapolta s a pénztárvizsgálatra háromtagú számvizsgáló bizottságot küldött ki. A számvizsgáló bizottság elvégezvén feladatát, az elnökség szombat este 9 órára hívta ismét össze a közgyűlést, melyen a rendes tagokon kívül *Cziglányi Béla* is megjelent. *Aidinger János* elnök üdvözlővén a jelenlevő tagokat s konstatálván a közgyűlés határozatképességét, az ülést megnyitotta. A számvizsgáló bizottság erre megtette pontos kutatás s lelkiismeretes vizsgálat után jelentését, mit a közgyűlés a jegyzőkönyvek s a választmányi ülések határozatai alapján oly határozattal vesz tudomásul, hogy a pénztári számadást úgy, a hogy van, elfogadja s a felmentvényt megadja. A költségvetésből kitűnik, hogy az összes bevétel 2618 korona 82 fillér, a kiadás pedig 2610 korona 52 fillér. A folytatólagos közgyűlés egyetlen pontja letárgyalatván, elnök: *Aidinger János* indítványára *Rozgonyi Bertalannak*, *Léhner Bélának* s *Kisasszony Gézának*, a számvizsgáló bizottság tagjainak, fáradozásukért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz a közgyűlés. A jegyzőkönyv hitelesítésére elnök kiküldi *Hoffer Károlyt*, *Dillmann Antalt* és *Skolnik Gézá*t, mire elnök az ülést bezárja. A tagok az elnök elterelésével oszlanak szét.

— **(Két doktorátus.)** *Forgon Lajos* pécsi posta és távirtdaigazgatósági titkár, ki már régebben megszerezte a jogtudományi doktorátust, tegnapelőtt a kolozsvári tudományegyetemen az államtudományok doktorává avattatott.

— **(Pályázat.)** A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóságnál egy irodatiszti állás van üresedésben. Pályázati kérvények június huszontig adandók be a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóságához.

— **(Jelentés a viziről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tetteyi forrás vizszolgáltató képessége f. hó 27-én reggel 6800 köbméter. — Ma, folyó hó 28-án reggel 6800 köbméter a vizállása.

— **(Műkedvelők, akik Shakespeare-től játszanak.)** A baranya-sellyei műkedvelők merész vállalkozásaikkal már rég kivívták a közönség elismerését. De vállalkozásaiknak legmerészebbike mégis a legújabb. Nagy szorgalommal és iparkodással betanulták *Shakespeare*nak, a halhatatlan angol költőnek klasszikus vigjátékát, a „Szent-Iván-éji álmot”. A darab új díszletekkel és korhű jelmezekkel a jövő pünkösd másodnapján kerül színpadra. A tiszta jövedelem az országos Eötvös-alap javára fordítatik, a mennyiben azon báró Eötvös Józsefnek munkái szereztek be a Baranya Sellyei Olvasókör részére. Az előadást is az Olvasókör választmánya rendezi.

— **(Új főispáni titkár.)** A belügyminiszter *Psik Andor*, belügyminiszteri fogalmazógyakornokot főispáni titkárrá a X-dik fizetési osztályban kinevezte és szolgálattételre Somogyvármegye főispánja mellé rendelte ki.

— **(A „Pécsi Petőfi Kör”)** tegnap este igen szép erkölcsi sikerrel járt estélyt rendezett a Heilek-féle vendéglő kerthelyiségében. A délutáni és esti órákban veszedelmesen beborult ég igen sokakat visszatartott, kilenc órára azonban már zsufolásig megtelt a tágas kerthelyiség s ekkor vette kezdetét a műsor, melyet a buzgó zendezőség minél érdekesebbé és változatosabbá igyekezett tenni. A műsor *Weisz Sándor* a kör elnökének igen szép megnyitó beszédével kezdődött, melyben

röviden bár, de lelkes hangon kifejtette a kör nemes és szép kulturális hivatását, melynek betöltésére buzdította a kör tagjait. Az elnöki megnyitó után — melyet lelkes éljenzéssel fogadott a hallgatóság, *Schmira Károly* lépett az emelvényre s „hogy boldogulunk?” címmel tartott felolvasást, melyben főleg összetartásra, a cél érdekében való vállvetett buzgólkodásra intette, buzdította a kör tagjait. *Szalay Ödön* szavaltta el ezután tehetségre valló előadási modorban Petőfi „Órült” jét, mely után percekig tartó zúgó tapsviharban tört ki a közönség, mely nem csekélyebb tetszésnyilvánítással honorálta *Petrovics Dezsőt*, ki *Gabányinak* a „Kakas-ülön” című monológját szavaltta el. Ezután a verseny szavaltok következtek. A hölgyek díja egy női kalapba rejtett doboz levélpapír volt; a férfiak díja egy ezüst öt koronás; a bíráló bizottság azonban a férfi szavaltok közül kettőt találván díjazásra méltónak, még egy két koronás férfi díjat állapított meg. A kör kérelme folytán a versenyszavaltat bíráló bizottságban: *Szántó Mór* a „Pécsi Petőfi Kör” első dísztagja, a „Pécsi Napló” szerkesztősége részéről *Salgó Sándor* hirlapíró a „Pécsi Figyelő” szerkesztősége részéről pedig *Horkai Elemér* hirlapíró vettek részt. Mint versenyszavaltók jelentkeztek: *Herbert Mariska* (A ledől szobor.) *Kállai Jolán* (A szeretőm nyalka gyerek.) *Herbert Katica* (Az árva leány.) *Pach Rozika* (Az éjj) — *Kerbolt József* (A vén zászlótartó.) *Mihálovits Kálmán* (Hova levél.) *Boszkovics Rezső* (Vándor legény.) *Barna Zsigmond* (A koldus sirja.) *Lauffer Ármán* (A bilincs.) A bíráló bizottság határozata folytán a hölgyek díját *Herbert Mariska*, a férfidíjak közül az elsőt *Mihálovits Kálmán*, a másodikat *Kerbolt József* nyerte el, mely díjakat *Szántó Mór* az egyesület dísztagja rövid beszéd kíséretében nyújtotta át a nyerteseknek. Versenyen kívül *Nagy József* a kör másodelnöke a „Hajótörött” című monológot szavaltta igen szépen s nagy hatással, mit azonban elrontottak az égiek, mert éppen midőn szavaltata már a vége felé közeledett, óriási szél kíséretében nehéz cseppekben kezdett esni az eső, mi természetesen csakhamar szétkergette a közönséget mely a vendéglő termében folytatta a mulatást, hol amerikai árverés, világpósta és egyéb ily szórakozások mulattatták a közönséget. Később az eső megszűntével ismét a nyílt színpadon léptek fel *Szalay Ödön* és *Petrovics Dezső* mint zenebohócok, kikről elmondhatjuk, hogy ép oly jeles zenebohócok, mint a mily jó szavaltók. Műsor után *Korödi Ferenc* zenekarának hangjai mellett tánc következett, mely a legjobb kedvben a hajnali órákig tartott.

— **(Zenevizsga.)** Városunkban előnyösen ismert zongoraművész s zenetanár, *Baudisz Helén* jövő hó június 2-án, szombaton délután 5 órakor a Nőegylet helyiségében növendékeivel vizsgát fog tartani, melyre a város zenész publikumát, az összes érdeklődőket meghívja. Ismerve a zongoraművész talentumát, methodusának alaposságát, a kitzűtt zenevizsgálatot már csak azért is merjük közönségünk figyelmébe ajánlani, mert azon műélvezetben fog részesülni a mesternő tanítványai révén.

— **(A babaképezde helyisége.)** Tudvalevőleg a jövő évre Pécsen felállítandó állami babaképző intézet helyiségének a Rudolfinumot jelölték ki. Mint értesülünk, most a jogakadémia fegyelmi hatósága ügyében folytatott tanácskozások egyik résztvevője, *Tóth Lajos*, kultuszminiszteri osztálytanácsos, magához kérte a városi szegényház terveit és berendezéseinek leírását, melyet majd a miniszter elé fog terjeszteni. Mert a Rudolfinumot nem tartják megfelelő helyiségnek a babaképezde számára s új helyiséget keresvén, arra legalkalmasabbnak — úgy látszik — a szegényház épületét tartják.

— **(Garay János emléke.)** A Garay János irodalmi és tudományos társaság, mely néhány éve alakult Budapesten, elnöke

Szászváry V. Jenő nevében értesítette Szegzárd város elöljáróságát, hogy pünkösd vasárnap 8—10 taggal oda érkeznek a reggeli vattal. Megreggelizés után a Garay-szobor elé vonulnak, azt megkoszorúzzák, beszédet mondanak, ódát szavalnak. Azután megtekintik a város nevezetességeit. Délben megebédelnek, s délután fél 3 órakor a városház nagytermében egyleti felolvasóülést tartanak, melyen a társaság tagjai közül heten fogak felolvasni. Az esteli vonattal vissza szándékoznak utazni Budapestre. A délutáni ülés napirendje: 1. Elnöki megnyitó: *Szászvárosi V. Jenő* elnöktől. 2. *Boránd János* r. tag bemutatja *Kövér Ilma* r. tagtól a Társaságnak adományozott eredeti (s még meg nem jelent) »Az éji lámpához« című Garay-költeményt. 3. »Nefelejts« (beszély) *Hegyháti Albert István* r. tagtól. 4. »A költő hazájához« (költemény) *Szászvárosi V. Jenő* elnöktől. 5. »Hangok a temetőből« (vázlat) *Ábrahám Ernő* r. tagtól. 6. »Szeretlek« (hazafias költemény) *Ponori Theurewk Árpád* alelnöktől. 7. D. Antonio Hurtadó »Tulvilági monológia«-ja (spanyol legenda) *Körösi Albin*, a Spanyol kir. Akadémia tagja, igazgató választmányi tagtól. A város nevében a társaságot *Mehrwerth Sándor* jegyző fogadja a vasutnál és kalauzolja ott tartózkodásuk alatt.

— **(Szabadságolás és berendelés.)** *Herbert János*, gazdasági tanácsos, tegnap hatheti szabadságra ment. Mivel a gazdasági tanácsosi hivatalban sok a halasztást nem tűrő ügy, *Nendtvich Andor* helyettes polgármester ez időre a gazdasági tanácsosi hivatal vezetésére *Oberhammer Antal* tb. rendőrfőkapitányt rendelte be. Ehhez a berendeléshez azonban volna egy pár szavunk. Mindig azon panaszkodnak, hogy rendőrfőkapitányunknál sok a teendő és kevés a munkaerő. Most mégis megtörténik ime az a dolog, hogy a rendőrfőkapitánytól a közigazgatáshoz rendelnek be egy tisztviselőt, még pedig a helyettes főkapitányt, hogy az vezesse a gazdasági tanácsosi teendőket. Ebből az anomáliából áll elő az a furcsa körülmény azután, hogy például ma a rendőrségen hiába kerestünk kapitányt. Az inspekciós *Schulz Ferenc* rendőrfőkapitányt az országos vásárban kellett tartani éppen a tb. főkapitány helyett, ki ma már átment a torony alá. *Sárkány Ármin* rendőrfőkapitány szabadságon lévén, így hát hármuk közül egy se volt benn a hivatalban. A gazdasági tanácsost, bármily sürgős ügyek vannak is elintézés alatt, lehetett volna helyettesíteni a másodaljegyzővel, a ki ugyanis benne van az ottani ügyek elintézésében; vagy az első aljegyzővel, a ki ugyan most szintén szabadságon van, de azért még mindig marad a közigazgatásnál egy harmadaljegyző, meg egy közigazgatási gyakornok is — más tanácsos helyett a munka végzésére. Mért veszik hát el a rendőrfőkapitánytól a sok munka dacára a tb. főkapitányt? Az ilyen rendszer mellett nem érnek el mást, csak a restanciák felszaporodását s ily esetben bizony ez nem a tisztviselő, hanem az ily intézkedések hibája lesz!

— **(Személyi hír.)** *Ternovszky Alajos*, pénzügyi tanácsos, helyettes pénzügyigazgató, jelenleg szabadságon van és Szegeden időzik, leánya *Ternovszky Margit* férj. *Gallovi Jenőné* vendégeként.

— **(A vármegyei tisztikar halála.)** A vármegye tisztikara ma délelőtt 10 órakor *Tormay Karoly* alispán vezetése alatt tiszteltetett báró *Fejérváry Imre* dr. főispánnal, hogy kifejezze előtte halálját és köszönetét azért a pártfogásért, melyben a tisztviselők fizetésrendezési ügyét résziesítette. A tisztikar az alispán által tolmácsolt köszönete után a főispán válaszában kifejtette, hogy annál szívesebben teljesítette a pártfogást, mert maga is volt tisztviselő s a tisztviselők érdekeit szíven hordozza, örömet lelte benne, hogy a vármegye vezérférfiai kezdték a fizetésrendezés akcióját s hogy a megye közönsége megszavazta, ez készséges garancia arra, hogy a

közigazgatás javítása iránt a megyének nagy érdeke van, de meg is érdemlik a tisztviselők, mert az alispán buzgó, tevékeny vezetése alatt mindnyájan híven teljesítik kötelességeiket s vállalva iparkodnak a közigazgatás javításán. Végül a főispán megköszönte a tisztelgést s a tisztviselőket továbbra is serény munkálkodásra buzdította.

— **(Ügyészségi megbízott.)** Az igazságügyminiszter *Kopcsányi Pál*, szakolcai kir. járásbíró aljegyzőt az ugyanottani járásbíró mellett alkalmazott ügyészségi megbízott állandó helyettesül rendelte ki.

— **(A jogakadémia fegyelmi hatósága.)** Ma délelőtt tartották a jogakadémia fegyelmi hatóságának ügyében, illetve vagyoni rendezése kérdésében a miniszter kiküldöttei s a püspök megbízottai záró ülését a püspöki palotában. A miniszteri kiküldöttek délután a három órai vonattal visszamentek a fővárosba.

— **(Egy színésznő eljegyzése.)** Érdekes eljegyzésről ír a »Brassói Lapok«. *Tiszay Dezső* színigazgató társulatánál működő *Miklósi Ilona* hősnőt jegyezte el a napokban *Gombos Ferenc Albin* brassói főreáliskolai tanár. A reáliskola ifjusága *Stuart Mária* előadásán a menyasszonynak szép virágcsokrot nyújtott át e fölrattal: »A főreáliskola a menyasszonynak«.

— **(Miniszteri köszönet.)** A vasas- és közoktatásügyi m. kir. miniszter özv. *Kund Béláné*nak, a ki Fajszi községben saját költségén elemi iskolát állított s annak fenn tartásáról gondoskodik, köszönetét nyilvánította.

— **(Járda Villányon.)** A sok vajdas után végre valahára megkezdtek Villányon a járda lerakást, a minek f. é. október hó 1-ére késznek kell lenni.

— **(A csecsemő mint életmentő.)** Párisból írják, hogy egy héthónapos csecsemő csodálatosképpen egész családját mentette meg a biztos haláltól. A rue st. Antoine 107. számú házban lakott *Goussier* illatszerész feleségével és két gyermekével, kik közül a kisebbik héthónapos volt. A hideg májusi éjszakákra az asszony alaposan befűtött a vaskályhába. A család éjfél tájban mélyen aludt, csak a kisebbik gyermek, a ki a nyitott mellékszobában feküdt, kiáltozott torkaszakadtából. A vékony válaszfalon át a szomszéd lakásba áthallatszott a gyermek sírása, a szomszédok felébredtek és átnéztek az illatszerész lakásába. Az ajtónál fojtó szénfüst tödült ki. A szobában kábultan feküdt *Goussier*, a felesége és a másik gyermek. A mellékszobában pedig már a csecsemő sírása is gyöngyölőben volt. Az eszméletlen állapotban levő családot sikerült nagynehezen felébreszteni.

— **(Helyettes kántor keresetük.)** A pécsi izraelita hitközség elöljárósága egy helyettes kántori állásra pályázatot hirdet. A pályázati kérvények június tizig adandók be C. *Schapringer* Gusztáv, hitközségi elnökhöz.

— **(Kossuth Ferenc a Sárközben.)** *Kossuth Ferenc* pünkösd utáni vasárnap lesz vendége a tolnamegyei Sárköz független polgárainak. *Kossuth Ferenc* június 9 én este érkezik Szegzárdra. Másnap több képviselő társaságában a sárközi községeket: Öcsényt, Decset, Pilist és Alsó-Nyéket látogatja meg. A községek már nagyban készülnek, hogy a fogadtatás minél szebb és ünnepélyesebb legyen.

— **(Vallomás a halálos ágyon.)** Elszászban nagy izgatottságot okoz *Stauf* vingersheimi községi pénzbeszedő vallomása, a melyet a halálos ágyon tett. Megvallotta ugyan is hogy a hetvenes években, mint katona, Mainzban egy őrmestert a Majnába lökött. *Hommenheimban* egy öreg elmebajos asszonyt ölt meg. Azonkívül 1898. augusztusban hivatali elődjét ledobta egy meredek lejtőn, úgy hogy kitörte a nyakát. *Vingersheimban* ezenkívül több gyújtogatást követett el. A hochfeldeni törvényszék vizsgálatot indított, hogy

mennyiben felelnek meg a valóságnak a halálukkal való vallomásaik.

— **(Iparostanoncok munka és rajz kiállítására Villányon.)** Villányban az Ipartestület a tanoncokkal június hó 3 és 4-én (Pünkösd két napján) munka és rajz kiállítást rendez, melyre már előre nagy az érdeklődés.

— **(Dalárda-estély.)** A Pécsi Dalárda június hó 10-én, vasárnap tartja meg második alapszabályszerű dalestélyét s pedig ez alkalommal a Nőegylet helyiségében. A dalestély, mint halljuk, a délutáni órákban kezdődik s esetleg rózsakörzével stb. leszzen egybekötve, természetesen, hogy a tánc, dalárdistákról lévén szó, semmi esetre sem maradhat el. A részletes program mindez ideig nincs megállapítva, alkalomadtán, mint rendszeren, közölni fogjuk.

— **(A honvédágyuk.)** Az »Aradi Hiradó« hetilap, amely egyébként csak hétfőn szokott megjelenni, szombaton rendkívüli kiadást adott s ebben föntartással közli bécsi tudósítójának ezen híret: »Teljesen biztos értesülés alapján jelenthetem, hogy a honvéd tüzérségnek régóta feszegetett kérdése a megoldáshoz közeledik. Többször fölmerült a hír, hogy a hadsereg intező körei elvben hozzájárultak a honvédseregnek ágyukkal való felszereléséhez, de mindannyiszor megcáfolták ezt a hírt. Most végre nemcsak elvben, de valóságban megszületett a honvéd-tüzérség terve és megtalálták a módját is, a hogy leg egyszerűbben meglehet csinálni. Egészen bizonyos, hogy a honvédségnek ágyukkal való ellátása és műszaki csapatokkal való kiegészítése bevezetett dolog és már rövid időn belül megtörténik. Hogy a dolog így egyszerre dülőre jutott, annak az okát a közös hadsereg gyors-tüzelő ágyúira kell visszavezetni. Ezek a gyors-tüzelő ágyuk készülnek. Hivatalosan még nem akarnak róla tudni, de tényleg úgy áll a dolog, hogy egy ausztriai gyárban már javában készítik a gyors-tüzelő ágyukat. Ugy volt eredetileg, hogy a hadsereg régi ágyúit alakítják át gyors-tüzelő ágyukká, de eltérőleg e tervtől új, acél ágyukat készítenek, gyors-tüzelő szerkezettel. Az eddig használt ágyukat pedig átadják a magyar honvédségnek és az osztrák Landwehrnek; s természetesen mindkét honvédséget műszaki csapatokkal egészítik ki. Így tették lehetségessé a magyar közvélemény egy régi kívánságának a megvalósulását, a gyors-tüzelő ágyúval. Ezt az értesülésemet pedig föntartom minden esetleges czáfolat ellen is.«

— A lap megjegyzi, hogy bécsi tudósítójától eddig mindig csak megbízható híreket kapott. A dolog nem is olyan lehetetlen, ha a közös sereg új ágyukat kapna. De azért a hír ma még inkább kacsa, mint nem.

— **(Baleset.)** Ma délelőtt könnyen végzetessé válható baleset érte Monostori István pécsi Árpád-utcai lakos, kucsébert. Amint a hajnali órákban hazafelé igyekezett, Árpád-utcai lakása előtt megbotlott s oly szerencsétlenül esett el, hogy a kövezeten fejét betörte. A szerencsétlenül járt kucséber személyesen ment el a kórházba, hol az ügyeletes orvos fejébét bekötözte s azután nem lévén szükség hosszabb ápolásra, ismét elbocsájtotta.

— **(Bevert fejek.)** Regényén történt tegnap délután, hogy a falu korcsmájában rendezett bál alkalmával a beszesztelt fejű legények egy kis parázs verekedést rendeztek, melynek folyamán két legénynek beverték a koponyáját, többeket pedig kisebb sérülésekkel eresztettek utnak. Miután a legények — még a megverték sem — nem akarnak egymásra vallani, a tettesek közül eddig csak kettőt sikerült Nagy István és Város Ferenc személyében elcsipni. A többieket keresik.

— **(Tüzek.)** Alig mulik nap, hogy valahonnan ne jelentenének tüzesetet. Az idők szomorú jele s legtöbbször kisl, hogy maga

a tulajdonos csinálta az illuminációt. F. hó 10-én Dunaföldvárott, 13-án pedig Györkönyben volt tűz. Dunaföldvárott *Frang* József háza égett le, Györkönyben pedig a *Koch* András félszerében keletkező tűz 4 lakóházat, 4 melléképületet és sok gazdasági eszközt hamvasztott el.

— **(Ádám az omnibuszon.)** Berlinben a minap nagy szenzációt keltett egy ur, a ki fényes nappal teljesen ruhátlanul, Ádám apánk kosztümjében szállt fel a lóvasúti kocsira. A kalauz le akarta tenni a kocsiról, de a furcsa ur, névszerint Schreiber Ottó, nyugodtan bement a népes kocsi belsejébe és helyet foglalt a többiek között. Hiába volt minden erőlködés, a nyájas idegent nem lehetett eltávolítani s a közönség kénytelen volt tűrni, hogy ott üljön közöttük abban a bizonyos jelmezben. A kalauznak ekkor két mentőötlete támadt. Az egyik az volt, hogy köpenyével betakarta Schreiber urat, a ki ezt nyugodtan tűrte, a másik pedig az, hogy a legközelebbi rendőrszoba előtt megállította a kocsit és öt rendőr segítségével leszállította a derék férfit. A rendőrségnél aztán kitűnt, hogy Schreiber örültségében követte el ezt a furcsa dolgot. Reggel elment az örültek házába s ott bejelentette, hogy hétről-hétre örültségi rohamok vesznek rajta erőt. Innen azonban elutasították, mire azonnal erőt vett rajta a roham. Elment a közeli erdőbe, levetkőzött és föl szállt a lóvasúti kocsira.

— **(Pénzlopás.)** *Bumboly* Lajos lengyelfalvi (Székely-Udvarhelyvármegye) lakos a mohácsi vasúti állomás várótermében lefeküdt aludni. Kis idő múlva egy ismeretlen férfi feküdt melléje. Éjtél táján arra ébredt föl, hogy valaki megtapogatta zsebe táját és midőn erre szemét kinyitotta, látta, a mint az ismeretlen a váróteremből távozott. A dolog gyanusnak tűnőn neki, nyomban megmotozta zsebeit s úgy találta, hogy 42 korona készpénzt tartalmazó pénztárcája hiányzik. Fölkelt és a távozott ismeretlen után ment; de ezt már sehhol sem találta. Följelentésére a csendőrség kinyomozta a tolvajt *Dragoi* Illés turnszeverini illetőségű oláh csavargó személyében. Átadták a mohácsi kir. járásbiróságnak.

— **(Leugrott a vonatról.)** *Bölcs-földy* István, gyónki születésű, 31 éves nap számost a budapesti főkapitányság Gyönkre toloncoltatta. A tolonc a Pincehely és a hidegkut—gyónki vasúti állomások közt a robogó vonatról leugrott s nyomtalanul eltűnt, mert nem akart szegyzemre Gyönkre, mint tolonc, hazaérni.

— **(A kassárnyából.)** Iskolázzák a legénységet. Esőre hajló szomorú időben ezt szokták cselekedni katonáék. Aszondja káplár ur Köpec:

— Ha a poszt silbakon áll és a tiszt ur gyün arra, akkor ki köll lépni a faköpnöyegből, ha mindjárt menydörög és villámlik is.

Ezzel oszt káplár ur Köpec odafordul infanteriszt Szabóhoz s azt kérdi:

— Hé, infanteriszt Szabó, mi csuda is esik, ha a herr major elmegy a silbakház előtt?

Infanteriszt Szabó stellungba vágja magát s azt mondja:

— Jelentem alásan, káplár ur — akkor menydörög és villámlik — a poszt pedig tisztölög.

— **(Nyilik már a pünkösdi rózsá.)** Amint hajnali álmukból ébredtek a tulipánok, harmatcsöppektől megtörött szemekkel kíváncsian néztek maguk körül a kertben. Tegnap este óta valami változás történni ott, játékot üzött velük az éjszaka rejtelmes tündére; a szomszédságukba szebb és rikitőbb színű virágokat plántált, minők jó maguk. Az este még csak bimbózásban látták azokat. Széles zöld levelük között nagy-nagy bimbók ágaskodtak a magasba és ime ma csupa tulipánszerű vörös virág néz velük farkasszemet. És mindinkább nő, nagyobbodik és egészen háttérbe szorítja őket. A fodor-

menta, cifrasás és levendula az ő szerénységükben irigykedve nézik az új jövevényeket, azok pedig csendesen ingatják a fejüket a langyos szellőben és a házak ablakaiból várják a nótát, hogy megzendül;

Nyilik már, nyilik már
A pünkösdi rózsá,
Édes, kedves kis angyalom
Szakajts egyet róla . . .

— **(Macska-kiállítás.)** Most nyitották meg Bécsben a macska-, nyul- és szárnyaskiállítást. Különösen érdekes a macska-kiállítás, amennyiben ilyen kiállításban ez ideig még nem györnyörködhettek a bécsiek. Legtöbb macska-kiállítása volt Londonnak, ahol 1871-ben nyitották meg az első macskakiállítást s azóta vagy harmincszor nyávoztak a kényes állatok London híres Kristálypalotájában. Angliában van egy klubjuk is, a »Cat-Club« — macska-klub. Ez a klub a szebb macskafajok nemesítését, gondozását tűzte ki célul. Párisban 1896-ban volt az első macska-kiállítás. A zsűriben pedig Franciaország irodalmi nagyjai, számos szakferfi szerepeltek. Köztük voltak: Coppée, az Akadémia tagja, Catulle Mendès, az író, A. Theuriot, A. Sylvestre, Octave Mirbeau, Lambert és A. Porte, a Jardin d'arimaton igazgatósági tagja. Steinlein, az illusztrációs festő, Pierre Megnin, az Academie de médecine tagja stb. Maguin egy monografiát is írt a macskákról, amelynek címe: Notre ami le chat, előszót Coppée írt hozzá.

— **(Életunt búr-barát.)** Southamptonban a minap öngyilkossá lett egy hatvan éves férfi, a ki régebben előkelő állást töltött be, de az utolsó időben, mint biztosítási ügynök nagy nyomorban élte napjait. Nagy képzettségű, intelligens ember volt, de a sors annyira üldözte, hogy utoljára is öngyilkosságra szánta el magát. Zselatinpapírral leragasztotta a szobája ablakait, s aztán felnyitotta a gázcsapot. A szerencsétlen embert a kitóduló légszész már megölte, a mikor a hotel személyzete a szobába behatolt. Az asztalon levelet találtak, a melyben egyebek közt így szól: — Nem akarok tovább másoknak és önmagamnak terhül esni . . . Lesznek, a kik tettemet gyávaságnak fogják mondani, pedig azt hiszem, hogy bármit tettem volna is, megközelítőleg sem volna olyan alávaló és gyáva, mint annak a nagy és hatalmas nemzetnek a tette, a mely ezeket gyilkoltat a legkegyetlenebb módon, csak hogy aranyat és új birtokot szerezzon. Sokáig éltem a búrok közt Dél-Afrikában és mindig vérezett a szívem, ha láttam milyen rendszeresen fonták be és rabolták ki ezt a népet . . . Remélhetőleg nem fog soká késni a büntető kéz, a mely megtorolja ennek a kapzsi hatalomnak, gaztetteit. Bánkódás nélkül hagyom itt ezt a világot, a hol az igazságot annyira elnyomják. — A legérdekesebb pedig a dologban az, hogy az öngyilkos búr-barát angol állampolgár.

— **(Csendes vásár.)** A sajtó munkásainak üsdőktől fogva az a kötelessége, hogy azt írják meg a mi megtörtént. Miután azonban nem történik semmi, tehát ezt vagyunk kénytelenek közzé tenni, mert írni muszáj. Ennélfogva kellő hivatalos komolysággal konstatáljuk, hogy a tegnapi első vásáros napon, dacára az elég nagy felhajtásnak és élénk részvétnek nem történt semmi, mi rendőri beavatkozást igényelt volna, szóval sem csalás, sem lopás sőt még egy ártatlan fejbeverés sem történt odakint a vásártéren. Egyébként a vásár, a szeszélyes időjárás dacára is, elég jól sikerült a mai nap. Volt sok vásáros, kit a reggeli rossz idő elijesztett s már vissza is fordultak, de később kiderülvén, nekik is visszajött a reményük és kirakodtak a vásárra. A kirakodó vásár közepes népessége mellett az állatvásáron különösen a lóvásáron elég nagy kereslet is van. Idegen lókupeczek szedik össze a lovakat s úgy látszik, még mindig az angolok részére, hogy azok elvigyék őket Transzváliba a boer puszkák elé. A szarvasmarhavásár is elég nagy; de itt már nincs

megfelelő kereslet. A sertésvásáron azonban kevés a felhajtás s a vásárnak ez a része nem sikerült.

— **(Lovagiasság.)** Szörnyen lovagias társadalom ez a mostani. Egy tiszta gallér, fehér nyakkendő, élesre vasalt nadrág s egy walesi herceg szabásu jaquette, ez minden, mi a lovagiassághoz kell. S aztán merjen valaki egy ilyen kikent, kifent s jól fésült ficsurnak a lábára hágni! No hiszen ezek az kellene! Rögtön csattan a pofon s másnap már valamelyik teremben pattog az acél kard, reperálják a becsületet, a párbaj kodex szerinti lovagiasság szabályai szerint. Pedig — bizony Isten — kár némelykor azt a becsületes fényű acélt vérrel bemocskolni, mert csak a teli szájjal lovagias ficsurak nem egyebek néha közönséges aszfaltbetyároknál. S ilyen négy jól nekiöltözött »disztinált« külsejű s rémségesen lovagias alak ordított tegnap éjjel, részegen a Mária-utcán, hol nem átalították, egy tisztes koru uri nőt féktelen lármájukkal és szemérmellen megjegyzéseikkel annyira inzultálni, hogy az urinő futva, lihegve menekült az utcán járó, néhány józan férfi védelme alá, mit azok a lovagias ficsurak szintén nem álltak szó nélkül. Neveket ez alkalommal nem árulunk el, hiszen azokat a jólnevelt urakat nem ismerjük s kár is volna nevükre a nyomdafesték, az az urinő pedig, ki a Mária-utcában lakik s tán betege is ma a tegnapi durva inzultusnak, bizonyára nem venné szívesen, ha neve a nyilvánosság elé kerülne. Mindemellett azonban a rendőrséget is illeti ebből néhány megrovó szó, mert legalább vasárnap este, mikor a mi ősi városunk hemzseg a részeg emberektől, gondja lehetne rá, hogy itt a belvárosban az ilyen részeg, hetvenkedő aszfaltbetyárok, ne foglalozzanak csupa kedvtelésből utonállással.

— **(Megtámadták az ország-uton.)** Lőfel Matyás pécsi lakos tegnap este tíz óra felé néhány társával hazafelé jött a hadastyánoknak az üszöghi erdőben rendezett majálisáról, midőn az ugynevezett kiserdő közelében, a mohácsi országút mellett néhány suhanc megtámadta. Persze a támadásból csakhamar verekedés lett, melynek néhány arrahaladó hadastyán közelbelése vetett véget. A megtámadott polgár támadói ellen, kiknek nevét eddig még nem sikerült megtudnia, panaszt emelt a rendőrségnél, mely most keresi az éjjeli hősöket.

— **(Elgázolta a számár.)** A számár tudvalevőleg igen jámbor állat, mi azonban nem zárja ki azt, hogy minden jámborsága dacára némelykor ne képzelődjék. S ebbe a hibába esett ma Jankovác Gyula pécsi lakos számára, melyet egy kertészszerzőmál megrakott kis kocsit elé fogtak. Persze a csacsi most alighanem azt képzelte, hogy ő ló s ebbeli minőségében jónak látta megbokrosodni s mint valami szilaj paripa végig száguldani a ferenciek utcáján, ahol a 35. számú ház előtt Goldner István pécsi szigetikülvárosi lakos öt éves kis fiát elütötte. Szerencsére azonban a kis fiúnak az ijedségen és néhány bórhorzsoláson kívül más baja nem történt, a képzelődő csacsit pedig sikerült a közkórház előtt megfékezni, hol aztán az utána futó gazdája ostoronyél szóval magyarázta meg neki, hogy a számár még ló korában is csak — számár.

— **(A minék megárt a dicséret.)** A lantot verdeső költők, hol szelid lelkű ifju, hol szeszélyes vénasszony, hol meg kéjvágyól szerelmes delnőhöz hasonlítják az időt s hogy mindez nemcsak költői peranifikáció, hanem hogy az időnek tényleg vannak emberi tulajdonságai, az legjobban látszott ma, mert — mi tagadás benne — az időt mint valami igazán szeszélyes menyecskét — megfogja a dicséret. Lapunk »időben« utazó munkatársa csak a tegnapi számunkban zengett dicshimnusz a nyári meleg időjárásról s az idő, akár csak lapunknak cáfolatra örökké kész barátja lenne, hirtelen megváltozott, az ég haragosan beborult tegnap este s mára olyan hűvös zefír

longte körül a járó-kelők arcát, mely szellő egy cseppet sem illett be a nyári napok kerebébe. Egyebekben pedig délfelé már ismét kiderült s mire e sorok napvilágot látnak, lehet, hogy valóságos tenger árasztja el az utcákat, mert hiszen az idő szeszélyes, nem állja a dicséretet.

— **(A titokzatos grófnő.)** Különös örökségi ügy foglalkoztatja a bíróságot Congleton angol városkában. Ott a lakosságot egy napon nem csekély izgalomba ejtette egy ötvenéves hölgy megjelenése, aki azt mondta, hogy ő Stamford grófnő és jogot formált a helységben levő több rendbeli értékes fekvőségre. A állítólagos grófnő olyan okmányokat mutatott föl, melynek valóságát senkisémm vonhatta kétségbe. A titokzatos lady magát egy 31 év előtt elhalt congletoni mágnás főörökösének mondja, ki az ellene folyt ármányok miatt örökéhez eddig hozzá nem juthatott. Nem átálja kijelenteni, hogy azt első sorban egy volt városi őrnek akadályozta meg, kit a walesi herceg e célra megvesztegetett. A titokzatos grófnő e kijelentései a jó congletoniakat érthető izgalomba ejtették, annál is inkább, mert már folyamatba is van téve az örökségi per, melynek kimenetelét az egész város nagy kíváncsisággal várja.

— **(Kivégzés légüres térrel.)** Néhány hónap óta új módot használnak Japánban a halálos ítéletek végrehajtására. Az elíteltet egy kis szobába zárják, amelyből a levegőt villamosság által hajtott gépezet segítségével kiszivattyúzzák. Másfél perc alatt teljesen eltávolítják a levegőt a helyiségből, hogy a halálra ítélttel ez idő alatt feltétlenül végez az igazságszolgáltatás. A készülék Franciaországból került Japánba. Franciaországban ugyanis már évek óta használják az összefogott kóbor kutyák elpusztítására.

— **(Egészen újak)** Schönwald R. 1852. év óta fennálló pécsi aranyműves és órásnál a szépkivitelű és csodás olcsó valódi aranyból készült amulettek, melyek a legszebben vannak Szt. Antal, Szt. József, Rafael madonnákkal zománcozva és mind rendkívüli becses bérnyelési ajándéknak nagyon alkalmasak, mely tárgyaknak megtekintését ajánljuk tisztelt olvasóink becses figyelmébe. — **A bérnyelésre alkalmas szebbnél-szebb női és férfi órák 5—6 forinttól kezdve a magy. kir. főfémjelző hivatal által megvizsgálva kaphatók Schönwald R. órák és aranyművesnél Pécsen Király-utca a városház épületében.**

— **(Huszéves szobafogság.)** Manapság szinte hihetetlenül hangzik az az eset, a melyről az elzászi lapok emlékeztek meg. Engwelterben történt, hogy egy csendőr jelent meg egy Beck nevű gazdálkodónál és ennek 42 éves György nevű fia után kérdezősködött, a kit 30 év előtt gyöngelméjűség miatt haza küldtek a katonaságtól. A házbeliek egy sötét kamara felé mutattak, a hova Beck György 20 év óta volt bezárva. A szülők sokalták az ápolási költséget, a melyet az elmeorvosintézetben kellett volna fiukért fizetniök, — s ezért e sötét zugba zárták. Azóta állandóan ugyanegy helyen fetrengett, ruhája tökéletesen lerogyodott róla; szakálla, hajzata hosszú csatokban csüngött alá; a rossz ételt egy kis lyukon dugták be neki a kamrába, a melynek piszkát és férgét sohasem takarították el azóta. A szerencsétlen idiótát kirozták a férgek és fájalmában néha állati ordítást hallatott. Az elvetemedett embereket mindez hidegen hagyta. A csendőr följelentésére a hatóság Beck Györgyöt kórházba szállította, a gonosz szülők ellen pedig megindították a bűnvádi eljárást.

— **(Vége a szerelemnek.)** Berlii orvosi körökben sokat beszélnek mostanában egy ifju pár szerelmének pikáns befejezéséről. Egy orvos két év előtt nőül vette egy poseni földbirtokosnak a leányát, a ki ő nála 28 évvel volt fiatalabb. Dacára a nagy korkülönbségnek, boldog volt a házasság. A nő rokonságához egy csinos fiatal ember is tartozott, a

ki Szilézia fővárosában tanulmányait végezte, de mivel ott költséges szerelembe merült, atyja Berlinbe vitte és a szóbanforgó orvos gyámsága alá helyezte. Eddig rendben lett volna a dolog, ha az orvos észre nem vette volna, hogy ifju neje tulságosan szivélyes viselkedést tanusit az ő csinos rokonával szemben. Hogy bebizonyosodjék az orvos gyanúja felől, szinleg kiadta az utját szolgálójának és helyét egy detektívvel töltötte be. A detektív tapasztalatai olyan pikánsak voltak, hogy az orvos nyomban hazaküldte feleségét és kiadta utját a csabitónak is. Szülei házában a boldog fiatal asszony öngyilkossági kísérletet követett el. A férj, a kit táviratilag hívtak neje beteg ágyához, kibékült a bűnbánó Magdolnával és visszavonta a válópórt is.

Törvénykezés.

§ Verekedés. Valami Papp család Kátádfáról a mult év december hó 7-én Pécsen járt Blum közjegyzőnél egy végrendelet ügyében s itt találván Deák Józsefet, egy falubeli embert, tanuskodásra kérték fel. Már itt is idogáltak s otthon a kocsmában még a tetejébe áldomást fizettek Deáknak. A mint ott szeszelték, Deák József ifj. Papp Andrással a fizettség felett összeszólközött úgy, hogy a kocsmáros kivezette Deákot. Ez elment vejeért, mint mondják a panaszosok s husángokkal jöttek vissza mindketten a kocsmába, hol mindenekelőtt leverték a lámpát s a sötétben Papp Andrason husz napon belül gyógyuló testi sértést ejtettek, Papp Jánosnak eltörték a singcsontját s Papp Józsefen nyolc napon belül gyógyuló testi sértést ejtettek. A kir. törvényszék adatok s bizonyítékok hiányában a vádlottakat felmentette, mely ítélet azonban a kir. ügyész megfélebbezett.

§ Felebbviteli ügyek a kir. táblán. A kir. tábla büntető felebbviteli tanácsa legközelebb kétnapos főtárgyalásokat tart Holnapután (szerdán) Varga Imre s társai zsarolási, Jókai József sulyos testi sértési, Krausz Péter orgazdasági és Horváth István lopási ügyet tárgyalják. Csütörtökön pedig Mészöly Lajos közokirathamisítási, Zedrevec Elek lopási és Gossarits Balázs lopási ügyet tárgyalják. A főtárgyalásokon Varga Nagy István, Nábrácky Lajos és Ciglányi Béla táblai bírák lesznek az előadók.

§ Megszűnt csőd. A pécsi kir. törvényszék mint csődbíróság közhírré teszi, hogy az 1899. évben Glaser Adolfné pécsi bej. cég ellen folyamatba tett csődöt a csődvagyon felosztása folytán megszüntette.

Tanügy.

)(Vizsgák a tanítóképezdében. A pécsi tanítóképző intézetben az 1899/900. tanév osztály és képesítő vizsgalatai az idén a következő sorrendben tartatnak meg: Május hó 25-éig az I. II. III. osztály vizsgalatai folytak. Május hó 14-én vette kezdetét a IV. osztály hittan vizsgalata, 15-étől május 25-éig a IV. osztály rendes tantárgyaiból tartottak vizsgát. Május hó 30-án van a képesítő írásbeli vizsgája, mely június hó 7-éig tart, ezután annak megállapítása után, hogy kik becsajthatók szóbeli vizsgára, kezdődnek a szóbeli vizsgálatok. A vizsgálatokat az idén igen szép ünnepélytel fejezik be a tanítóképezdében, a mennyiben június hó 29-én tartják az intézeti új zászló ünnepélyes felszentelését a székesegyházban, melyet Hettyey Sámuel megyéspüspök fog végezni.

)(Vizsgák a bányatelepi iskolákban. Az idei évről vizsgálatokat a bányatelepi iskolákban a következő sorrendben tartják meg: Pécs bányatelepen május hó 30-án kezdődnek a hittan vizsgák, június 25. és 26-án pedig a többi tantárgyakból tartanak vizsgálatot. Szabolcs bányatelepen május 25. én hittan

vizsga, június 21-én a többi tantárgyakból. Vasas bányatelepen: június 9-én hittan vizsga, június 23-án vizsga a többi tantárgyakból

Közgazdaság.

□ A gazdasági tudósítókhoz Darányi Ignác földmívelési miniszter a következő rendelet intézte: »A vetések állásáról különösen a most küszöbön levő fejlődés korszakában — az aratás befejeztéig, kiválóan gyors és pontos értesülést ohajtván szerezni, felkérem a gazdasági tudósító urakat, hogy *netaláni elemi csapások, vagy más váratlan események által a vetések állásán okozott mindazon változásokról*, melyek a rendes tudósításon már bejelentett természetűekben számottevő eltérést idéznek elő, az e célból rendelkezésre bocsátott távirati űrlapok felhasználásával lehetőleg haladéknélkül, sziveskedjenek hozzám lehető pontos tájékoztatást küldeni. Ezen távirati jelentésben sziveskedjenek jelezni azt is, hogy a bekövetkezett váratlan körülmény a jelentésttevő tudósító ur nézete szerint mily mérvű csökkenést fog a vidék várható terméshozamában előidézni. A rendes jelentések beküldésének határideje — a május hó 1-től szeptember hó 30-ig terjedő évszakban minden hó 10, 20 és 30-ra, illetve a Királyhágón tuli vármegyékre nézve megbízott tudósító urak részére minden hó 9-ike és 29-ére lévén kitűzve — az ilyen távirati jelentések főleg a rendes jelentések beküldése és itteni feldolgozása közötti időszakban, tehát a mondott időszaki tudósítások elküldését követő 4 napon belül lesznek hozzám beküldendők. A hó többi részében előforduló tapasztalatokról és észleletekről pedig — ha csak azok nem oly lényegesek (pl. kárt okozó fagyok, nagyobb jégverések és hasonló elemi csapások,) melyek a vidék várható terméshozamát lényegesen befolyásolják s melyek haladéktalanul köztudomásra hozatala s e célból való távirat bejelentése ennél fogva megokoltnak látszik, — a rendes tudósító űrlapokon kérek jelentést.«

□ A mult esztendő termése. Hivatalos kimutatás szerint a mult évben Baranya-megyében termett 822.167 mmázsa őszi buza; 4.728 mm. tavaszi buza; 200.764 mm. őszi rozs; 6.240 mm. tavaszi rozs; 59.765 mm. őszi árpa; 107.966 mm. tavaszi árpa; 247.278 mm. zab és 662.861 mm. tengeri. Esett pedig ebből átlag egy hektár területre őszi búzából 12.79 mm., tavaszi búzából 10.39 mm., őszi rozsból 11.29 mm., tavaszi rozsból 10.65 mm., őszi árpából 12.98 mm., tavaszi árpából 12.73 mm., zabból 14.12 mm. és tengeriből 13.32 mmázsa. Learattatott őszi búzából 64.274 hektár terület; tavaszi búzából 455; őszi rozsból 17.774; tavaszi rozsból 586; őszi árpából 4.604; tavaszi árpából 8.468; zabból 17.520 és tengeriből 49.765 hektár terület. Pécs szab. kir. város határában termett 9.744 mmázsa őszi buza; 162 mm. tavaszi buza; 1.482 mmázsa őszi rozs; 3.870 mm. őszi árpa; 2.604 mm. tavaszi árpa; 1.442 mm. zab és 15.000 mm. tengeri. Ebből esett átlag egy hektárra 18.24 mm. őszi buza; 10.80 mm. tavaszi buza; 16.47 mm. őszi rozs; 19.54 mm. őszi árpa; 16.17 mm. tavaszi árpa; 15.54 mm. zab és 17.38 mm. tengeri. Learattatott pedig őszi búzából 534 hektár; tavaszi búzából 15 hektár; őszi rozsból 90 hektár; őszi árpából 198 hektár; tavaszi árpából 161 hektár; zabból 93 hektár és tengeriből 863 hektár terület.

□ A vetések állása. A földmívelésügyi miniszterhez a gazdasági tudósítóktól beérkezett jelentések alapján a következő a vetések állása: Május hónap második harmadában többnyire lüvös, szeles és esős időjárás uralkodott. Közbe voltak ugyan — főleg a déli vidékeken — meleg napok, sőt zivatarral járó jégeső is, mindazonáltal a lefolyt időszak jellege inkább hűvösnek, mint melegnek volt mondható. A jégeső néhol, különösen a sző-

lökben tett kárt, míg a május hónap 21-iki dár leginkább a kerti veteményekben, répa, burgonya, virágzó rozs és a kiültetett palántákban okozott kárt. A gazdasági munkálatok az esős időjárás ellenére mindennütt folytak és részben befejeztettek is, különösen ami a gabonavetést illeti. A rozsa terjedéséről is merültek föl panaszok, az Alföldön leginkább és főleg azokban a gazdaságokban, ahol a vetések különben is gyöngék voltak; férges pusztításáról sórványosan szintén hallani még panaszokat. Egyedül a rozs és repce esnek kivétel alá, mert ezek a növények a gyakori hideg eső és fagytól sokat szenvedtek és ennek folytán mindkét veteményből a terméskilátások ismét csökkentek is. A korai őszi buza, bár e között is van egyenlően vetetés, néhol oly buja, hogymár megdőlt, a hol idejében sarlózta, ott kifogástalanul szárba jutott. Az Alföldön a korai buzavetések, amelyekre kevés panaszt lehet hallani, nagyobbára már hasban vannak, ellenben a későiek inkább gyöngék, ritkább és aprók még és szárba is csak most mennek. Ezek között több a sárga és rozsdalepett vetés is, mint általában a koraiak között. Az őszi buzavetések állása országos átlagban ez idő szerint kielégítő termésre nyújtanak kilátást. A rozsvetések már azért is, mert kevesebb marad meg belőlük, mint más éveken, de tavaszi fagyok is sok kárt okoztak bennük, általában csak gyenge, közepes termést ígérnek. A vetések többnyire ritkák és apró kalászokat hajtottak. Az Alföldön már virágzik. A május 21-iki dár megkárosította. Az őszi árpa tulajdonán jó közepesen áll. Kalászát részben már kihányta, sőt itt-ott virágzik. Néhol az üszög mutatkozik benne. A tavaszi árpa országszerte elég jól fejlődik, de a hideg, esős idő miatt sok helyen sárgás színű. Sok benne a gaz. A zab egyes kivételektől eltekintve, ahol ritkán áll és kevésbé is bokrosodott, nagyobbára kielégítő. Eső és a hideg idő miatt sok helyen sárgás színű és a gaz is ellepte. Repce kevés maradt és abban is, ami még megvan, meglátszik a nyomá a májusi hideg időnek, általában csak gyöngé termés várható. A kukoricában is kárt okozott a hideg időjárás; néhol újból vetették. Többnyire apró és sárgás. A burgonyát a májusi fagy nagyon sok helyen lepörzsölte, ahol a fagy meg nem károsította, ott már oly szép, hogy virágzása előtt áll, nagy átlagban tehát ez is kielégítő, kapiják. A dohány palántának is ártott a hűvös idő, a palánták kiültetése folyamatban van. Ahol a palánták a hideg időt kevésbé érezték meg, ott jól állanak és fejlődnek. Férges sórványosan már is károsítják. A répafélékben a fagy és az ormányos bogarak sok kárt okoztak. A megkárosított répát, különösen pedig a cukorrépát nagyon sok helyen új maggal pótolták és ennek ellenére a répa csak részben áll kielégítően. Helyenkint sok a gaz, melynek tisztítása folyik.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1900 évi május hó 26. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számíthatnak.

Buza új 14.—14.60; ó —.—.—; kétszeres új 12.40—13.—; rozs ó —.—.—; új 12.—12.60; árpa őszi —.—.—; — tavaszi —.—.—; zab tavaszi —.—.—; új —.—.—; búkköny —.—.—; kukorica ó —.—.—; új 12.—12.20; széna 3.60—4; szalma 2—2.40.

Kinálat: gyenge, mintegy 130 gabona-kocsi volt a piacon.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 28-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház Perczel Dezső elnöklése mellett ma formális ülést tartott, melyen bemutatta a főrendiháztól leérkezett törvényjavaslatokat.

Szél Kálmán benyújtotta a kvótaküldött-

segek megállapodását törvényjavaslat alakjában, mely a pénzügyi bizottságnak kiadatott.

Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter benyújtotta az öntöző csatornák létesítéséről és a gazdasági munkás-betegsegélyző pénztár föllállításáról szóló törvényjavaslatokat.

Ezután Molnár János intézett interpellációt a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez, melyben előadta, hogy az egyetem falain ott vannak a szent jelvények másai, melyekről *szenstégtörő vakmerő kezek letördelték a kereszténység szimbolumát.* (Nagy mozgás a Ház minden oldalán.) Szigorú vizsgálatot követel a tettések kiderítésére.

Az interpellációt kiadták a miniszternek.

TÁVIRATOK.

— **A delegációból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A magyar delegáció mai ülésén Kállay Béni közös pénzügyminiszter beszélt a boszniai állapotokról s azt állította, hogy ott minden tekintetben rend és békesség uralkodik. *Az elégedetlenkedők csak lokális stréberek,* a kik figyelembe vételre nem tarthatnak igényt.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) London. A K. ü. jelenti Taibozehből e hó 26-án este 6 órakor. A burok elhagyták a Vaal folyót. Parancsnokaik egybegyűltek, hogy megbeszéljék, vajjon tanácsos-e a harcot folytatni. Egyelőre a burok megertonnál állanak. Egy későbbi távirat jelenti, French tábornok tegnap átkelt a Vaal folyón. A lovasított gyalogságnak Henzy vezetése alatt ma sikerült előnyomulni és a hidat majdnem teljesen megmenteni. A búrok a Kliszriver hegyen foglaltak állást. Az összes menekülők megegyeznek abban, hogy a bányákat el fogják pusztítani.

— **Bosnyák küldöttségek a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A boszniai mohamedánok küldöttségét, mely már napok óta időzik a fővárosban, a nélkül, hogy kihallgatást tudott volna kieszközölni, tegnap fogadta Kállay Béni közös pénzügyminiszter s vezetőjüktől, Ali Dzsabics muftitól hidegen kérdezte: mit akarnak?

— Audienciát ő Felségétől — volt erre a válasz.

— Majd gondolkozom fölötte s értesitem önöket — felelte Kállay.

Feltűnést keltett egy másik 25 tagu küldöttség, mely szintén az okkupált tartományokból érkezett tegnap Budapestre s hasonlóképpen kihallgatást kér a királytól.

— **Sztrájk a Ganz-gyárban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti Ganz-gyárban hatvan kocsilakatos sztrájkol.

— **Agyonvert korcsmáros.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Balta község korcsmájában duhajkodó legények Mihelyes József korcsmárost agyonütötték.

— **Bécs választ.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben a baloldal pártelnökeinek tegnap délelőtt értekezletük volt.

— **A francia vetések.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A francia hivatalos lap közli a franciaországi vetések állásáról szóló jelentést. A buzával bevetett terület ez idén sokkal nagyobb és a termési kilátások kedvezőek.

— **Tömeges szentté avatás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Rómában a Szt. Péter templomban ma nagy ünnepiességgel szentté avattak 77 vértanút, a kik Tonkingban és Kokinkinában áldozták fel életüket.

— **A vezérkar utja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Fiuméba a vezérkar vasárnap reggel érkezett. A kikötőben az összes hajók fel voltak lobogóva. A vezérkar megsemmisítette a kikötői munkálatokat, majd kocsin a brajdica pályatestet. Délben Szapárynál 50 teritékü ebéd volt. Délután a vezérkar Polába utazott.

— **Halál a temetésen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesten Báthory Danos nyug. plébános a vizivárosi temetőben egyik kedves barátját temette. Az öreg plébános a beszentelés alatt hirtelen rosszul lett és meghalt.

Szerkesztői üzenetek.

H. K. Helyben. Ezért körülmények között nem szokott díjazás járni. Kivételes esetben kaphat érte az ember jutalomdíjat, pld.: egy szép toronyórát láncsal.

N. J. Pécs. Azzal a lappal nem akarunk polemikába bocsátkozni, mi elvégre is igen halátlan mesterség, s így cikkét nem közölhetjük. A kézirat — kivételesen — rendelkezésére áll.

Nyilt-tér.*)

Reflexiók.

A „Pécsi Napló” tegnapi számának nyilt-terében „Nyilt levél Tekintetes Schneider István felügyelő igazgató úrnak Pécsen” című és „Pécsi irod. és könyvnyomdai részvénytársaság: Nagy Sándor” aláírással egy epés cikk jelent meg, melynek tendenciozus tartalma arra kényszerít, hogy üzleti reputációm megvédésére toltat fogjak.

Kijelentem mindennek előtt, hogy céloom nem más, mint a jelzett cikk bőséges számu valótlanosságainak helyre igazítása, a bírálatot és ítéletet aztán a nagyközönségre bízom.

Tehát ahelyett, hogy a cikk megjelenésének igazi okát jelezném, melyet annak elolvasása után mindenki úgy is tud, rátérek a cikknek bevezető részében lévő azon valótlanosságra, mintha az iskolaszék megbízásából a felügy. igazg. úr minden évben felszólította volna a helybeli nyomdákat az értesítők előállítására tárgyában.

A tény az, hogy *négy év előtt* szólítottak fel szóbeli ajánlattételre a nyomdaüzletek, mely alkalommal a részvény-nyomda 100 forintot, én 60 forintot kértem egy ív értesítőért, miért is ez idő óta árlejtés nélkül kaptam meg a munkát egész az ideig tanévig, a midőn kijelentettem, hogy a megdrágult anyag és munkabérek folytán nem szállíthatom az eddigi árban az értesítőket.

Ez volt az oka, hogy az iskolaszék árlejtést, illetve zárt ajánlati versenyt tartott.

A zárt ajánlatom beadása után észrevettem, hogy hibás a számításom, a mennyiben a borítékot és fűzést kétszer számítottam és azonnal a felügyelő igazgató úrhoz mentem, hogy az ajánlatomat, ha nem késő, visszakerjsem, a ki azonban azzal fogadott, hogy: „Barátom, ha maga elszámította magát, én arról nem tehetek, az a maga baja. Az ajánlatát pedig nem adhatom vissza, mert azt a többivel együtt az isk. széki elnök úrnak már átadtam!”

Természetes, hogy erre mást nem tehettem, mint arra kértem a felügyelő-igazgató urat, hogy legyen szives beadandó utó-ajánlatomat az iskolaszéknek betérjeszteni.

Felügyelő-igazgató úr írásbeli betérjesztése rám vonatkozólag következőképp szól:

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

• Taizs József nyomdatulajdonos egy-egy ivért számít 150 koronát, a borítékokért és fűzésért pedig külön számít 148 koronát és így egy iva kerülne 174 kor. 66 $\frac{2}{3}$ fillérbe. Megjegyzem azonban, hogy Taizs József utólag a borítékokért és fűzésért számított 148 koronát töröltetni kérte s így ivét tisztán 150 koronáért hajlandó készíteni.

A tek. iskolaszéktől függ már most Taizs József úr utóajánlatát vagy az ilyenként 12 koronával drágább részvénytársaságét elfogadni.

Hogy ezek után az iskolaszék az én utóajánlatomat figyelembe véve, a munka elkészítésével engem bizott meg, ez azon bizalom folyamán volt, melyet a mindenkor kifogástalan munkámmal 16 év alatt kiérdemeltem.

Tehát ez a nagy protekció története és teljesen valótlan a cikk azon állítása, hogy a felügy. igazg. úr szólított föl engem utóajánlat beadására.

Hogy mennyire rossz a cikkíró igazságiránti érzéke, mutatja a városi fogyasztási adóhivatalnál megtartott árlejtés megírása is.

A »száraz tény« az, hogy az akkori városi tanácsnok úr az ajánlatokat felbontván, az eredmény kibírdetése utáni ajánlat beadására mondta, hogy »a város reputációja nem engedi meg az ilyen formán beadott utóajánlat elfogadását«.

Még is mi történt?

A hivatal-főnök tanácsnokot annyira terrorizálta az utóajánlatot beadó nyomdaigazgató, hogy a munkákat ő kapta meg!

Látja tisztelt cikk-író úr, ez a valóság! És mi többien nem irtunk ezért két hasábos jeremiát, hanem figyelemmel kísértük a szállítást, melynél alkalmunk volt tapasztalni, hogy a szállító-cég nem akarja tudni, hogy diósgyőri papiros is van a világon és iparkodott meglehetősen silány papirossal helyettesíteni a mondott minőséget, mely szállítmány azonban nem lett elfogadva.

És még az ilyen szállító emlegeti a »bábásándorkodást«?

Érdekes a cikknek az a része, melyben a protekció és privat-kedvezésről szól.

Az a vállalat beszél így és erről, mely négy évi főnnállása óta egyebetsem tesz, mint a protekciót és a privat-kedvezményt nemcsak hajszolja le- és fölfelé, hanem kierőszakolja és a mely vállalatnak éppen ezen két tényező teszi lehetővé az ekzisztálását.

No de ezt úgy is tudja mindenki, én nem feszegetem tovább.

Pécsett, 1900. május 28.

Taizs József.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

• • • • •
• x x x x **Uszoda-**
• **megnyitás.** x x x

• A Madarász-féle uszoda
• f. é. május 27-ikétől a
• t. fürdőközönség ren-
• delkezésére áll.

Szöllősgazdák

figyelmébe!

Hazai gyártmány.

8 és 5 águ juttafonál szőlővesszők kötözésére gombolyagban **kilója 96 fillér.**

Elég 2000 tőke megkötözésére.

Felülmul minden eddigi kötőanyagot.

Egyedüli jó minőségben kapható

Gipsz József

kötéláru üzletében

Pécsett, II. ker. belv. országút 47. sz.

saját házában.

Hirdetések jutányos

áron vétetnek föl

kiadóhivatalunkban.

4989. sz.

Tkvi. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Krausz Jenő pécsi ügyvéd, mint Blum Miksa csődtömeg gondnoka pécsi lakos kérelmére és Markovits József kőszegi lakos utóajánlatára a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén lévő, Pécs szab. kir. város határában fekvő s a pécsi 396. sz. betétben felvett A. 288. hrsz. ingatlanok Blum Miksát illető fele részére 3600 kor. becsárban, mint kikiáltási árban a végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi június hó 28-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%,-át, vagyis 360 koronát készpénzben, avagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékköpes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1900. évi május hó 13-ik napján.
A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrácz

kir. trvszéki bíró.

Csődtömeg-eladás.

Vb. Wallfisch és Lówy pécsi cég csődválasztmányának f. évi április hó 12-én hozott határozata folytán alulírt tömeggondnok közhírré teszem, hogy a nevezett cég csődtömegéhez tartozó, a csődleltár 26., 28., 29., 31., 32., 53—54. 57—63., 65., 70., 72., 76., 78., 83—85., 87., 89., 90., 91—96., 99—108. tételei alatt járulékok nélkül összesen **6451 kor. 62 fill.** összegben felvett

pénzkövetelések

zárt ajánlati versenytárgyalás útján eladatni fognak.

Ajánlat csak az összes követelésekre együttvéve tehető.

Ajánlattevő tartozik ajánlatához bánatpénzül 100 koronát mellékelni.

Az ajánlatok **dr. Kaufer Jenő** pécsi ügyvéd, csődválasztmányi elnöknel legkésőbb f. évi **június hó 2. napján déli 12 óráig** nyújtandók be; később benyújtott ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok felett a választmány f. évi június hó 2. napján d. u. 3 órakor szabad belátása szerint határoz és jogában áll valamennyi ajánlatot is visszautasítani. Akinek ajánlata el nem fogadtatik, bánatpénzét visszakapja.

Akinek ajánlata elfogadtatik, tartozik a megajánlott vételárat készpénzben, az értesítéstől számított 24 óra alatt alantírott tömeggondnok kezére lefizetni, mert ellenesetben bánatpénzét a tömeg javára elveszti és azonfelül a követelések kárára és veszélyére tetszés szerinti módozat mellett újból el fognak adatni. Tartozik továbbá a vevő a vétel után járó bélyeg- és jogilletéket sajátjából viselni.

A követelések fennállása és behajthatóságáért sem a csődválasztmány, sem a tömeggondnok szavatosságot nem vállalnak.

Ajánlattevők ajánlataikban megjegyezni tartoznak, hogy a feltételeket ismerik s magukat azoknak alávetik.

A csődleltár vonatkozó tételei a tömeggondnoknál naponként d. u. 3—5 óra közt megtekinthetők.

Kelt Pécsett, 1900. május 26.

Szuly János

ügyvéd, tömeggondnok.